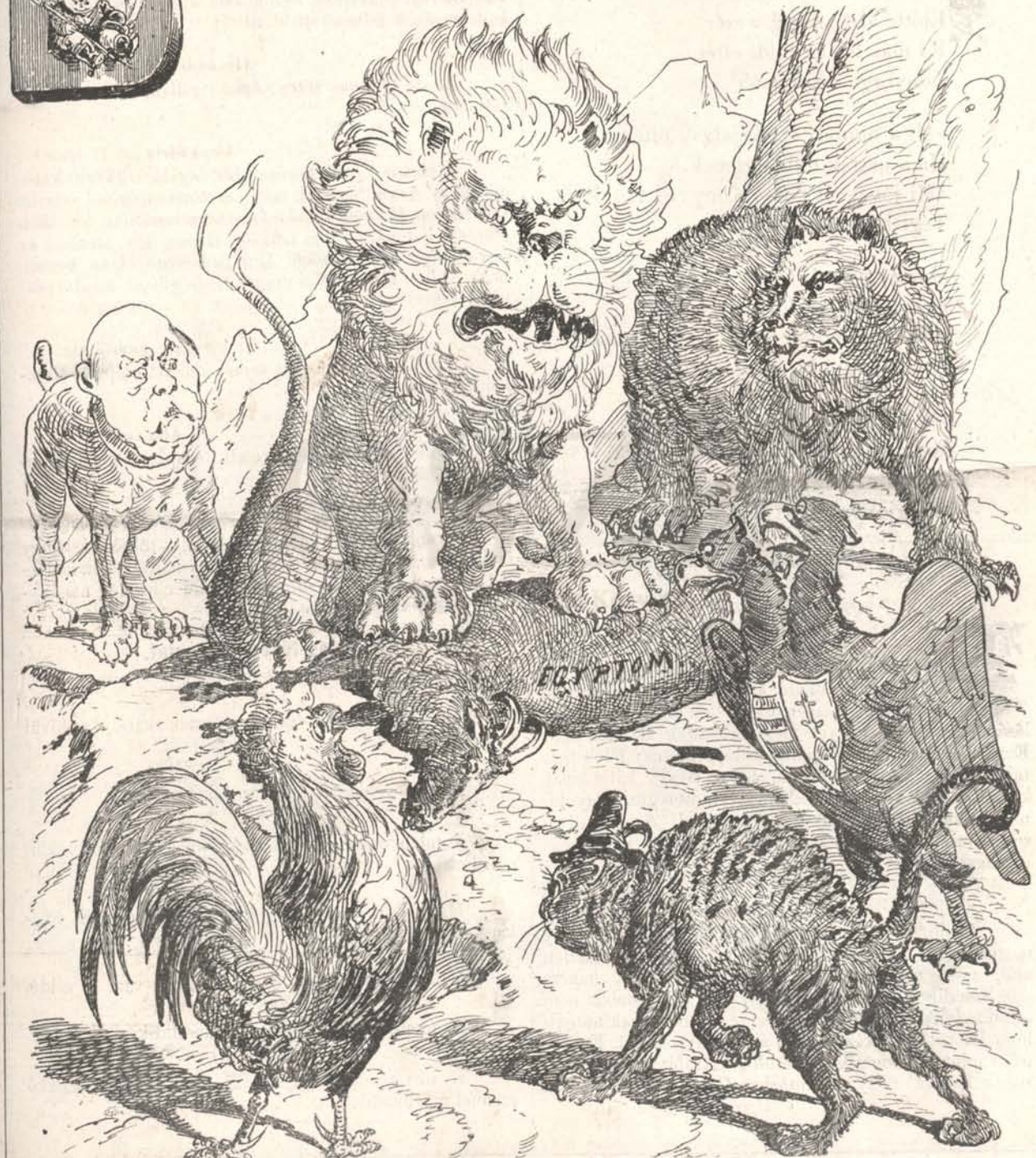

BORSSZEM JANKÓ

A KÖZÖS ZSÁKMÁNY.

(Phaedrus meséje.)

Oroszlán. Közös volt a vadászat, — közös a zsákmány. Osztozzunk. — Az első rész az enyém, mert britt oroszlán a nevem; a második rész az enyém, mert legerősebb vagyok; a harmadik rész az enyém, mert az állatok királya vagyok; — ami marad, ahhoz néktek van jogotok, — de, ha valamelyitek e jogot érvényesíteni akarja, annak ugyancsak meggyűlik a baja velem.

VETTER.

IRÓI székén ült az Isten,
Előtte állt az agg vezér,
Ki már leélve földi éltét,
Könyörge végítéletér'.

»Mi a bűnöd?« »Kéjelve öltem,
Ha a csaták dühöngtenek.« —
»Mi jót tevél? — »Könyved tanulva
Téged dicsőítettelek.«

Mosolyg az Ur, — a mindenségre
Derül felséges égi fény —
»Fiam, jó teted szép, — de bűnöd
Ennél nagyobb és szebb erény.

»A bibliázás már magában
Megnyitja néked az eget,
De mert h a z á d é r t ölni tudtál,
A legjobbak közt lesz helyed.«

Egyptom.

(Legujabb angol sürgönyök.)

ARABI le van verve, mert már majdnem meg van verve és nemsokára ki lesz verve minden állásából. Ez eredményt egyetlen őrzőnk kitalálásával értük el, melyet megindítottunk Ramleh felé. Ennek egész vidékét beportyázták, seholy lélek nem találtatott, a mi azt mutatja, hogy Arabi katonáinak kitűnő szaglása kutyáik lehetnek. Hadseregünk ugyanis nagymennyiségű pecsenyét vitt magával, Arabi kutyái segítségével megérezte a pecsenye szagát s idejekorán megugrott.

Alexandria, jul. 30.

Alexandria, jul. 30. (Éjjel.)

Arabi, kiről őrzőnk azt a hirt hozta, hogy megérezte a pecsenye szagát s eltakarodott Ramleh alól, mint most kiderül, nem takarodott el, hanem még mindig Ramleh körül tanyázik. Ez azonban nem azt bizonyítja, hogy nincs kiverve, hanem csak annyit, hogy kutyái nem érezték meg a pecsenye szagát. Egyébiránt mint e pillanatban értesülök, Arabit egész hadserege elhagyta, mely vad futásban Cairóig meg sem állt.

Alexandria jul. 31. (Reggel.)

Arabi hadai fenyegető mozdulatokat tesznek Ramleh felől Alexandria felé, ami annál meglepőbb, mert egész mult éjjel vad futásban Cairóig menekültek. A szegény katonáknak tehát — hogy ma reggel állásainkat megfenyegethessék — vad futásban vissza kellett menekülniök régi állásaikba. Semmisen mutatja inkább Arabi hadseregének felbomlott állapotát.

Alexandria jul. 31. (Délben.)

Arabi basának serege épen e pillanatban semisített meg.

Alexandria jul. 31. (Este.)

Seymour Lord sürgősen kér legalább 24,000 katonát, hogy Arabi basának megsemmisített seregével szembe szállhasson. Ha nem volna máris megsemmisítve, legalább 100,000 katonára volna szükség ellene; így azonban az ő eredetileg 12,000 főből álló hadserege olyan semmi, hogy 24,000 főnyi indiai csapat kétségkívül megbirkózhasson vele.

Alexandria aug. 1.

Arabi meg van ismét verve, mialatt csapatai Ramleh körül táboroznak.

Alexandria aug. 2.

Arabi végkép megveretett, csupán állásai változatlanok.

Alexandria aug. 3.

Arabi végleges megveretése oly tökéletes, hogy érthetetlen, miért tartja még ramlehi hadállásait, melyeket pedig okvetetlenül föl kellend adnia, ha még néhányszor végkép megveretik.

Uj zsidó-törvényjavaslat.

(Kidolgozta s elfogadásra ajánlja a tapolczai antiszemita országgyűlés.)

1. §.

Az 1867-diki 17-dik törvényczik hatályon kívül helyeztetik.

2. §.

Minden zsidónak joga van fölakasztatni.

3. §.

Mindenkinek, ki fölakasztatik, joga van zsidónak lenni.

4. §.

Mindenki, kinek joga van zsidónak lenni, fölakasztatik.

5. §.

Mindenki, kinek fölakasztatni joga van, — zsidó.

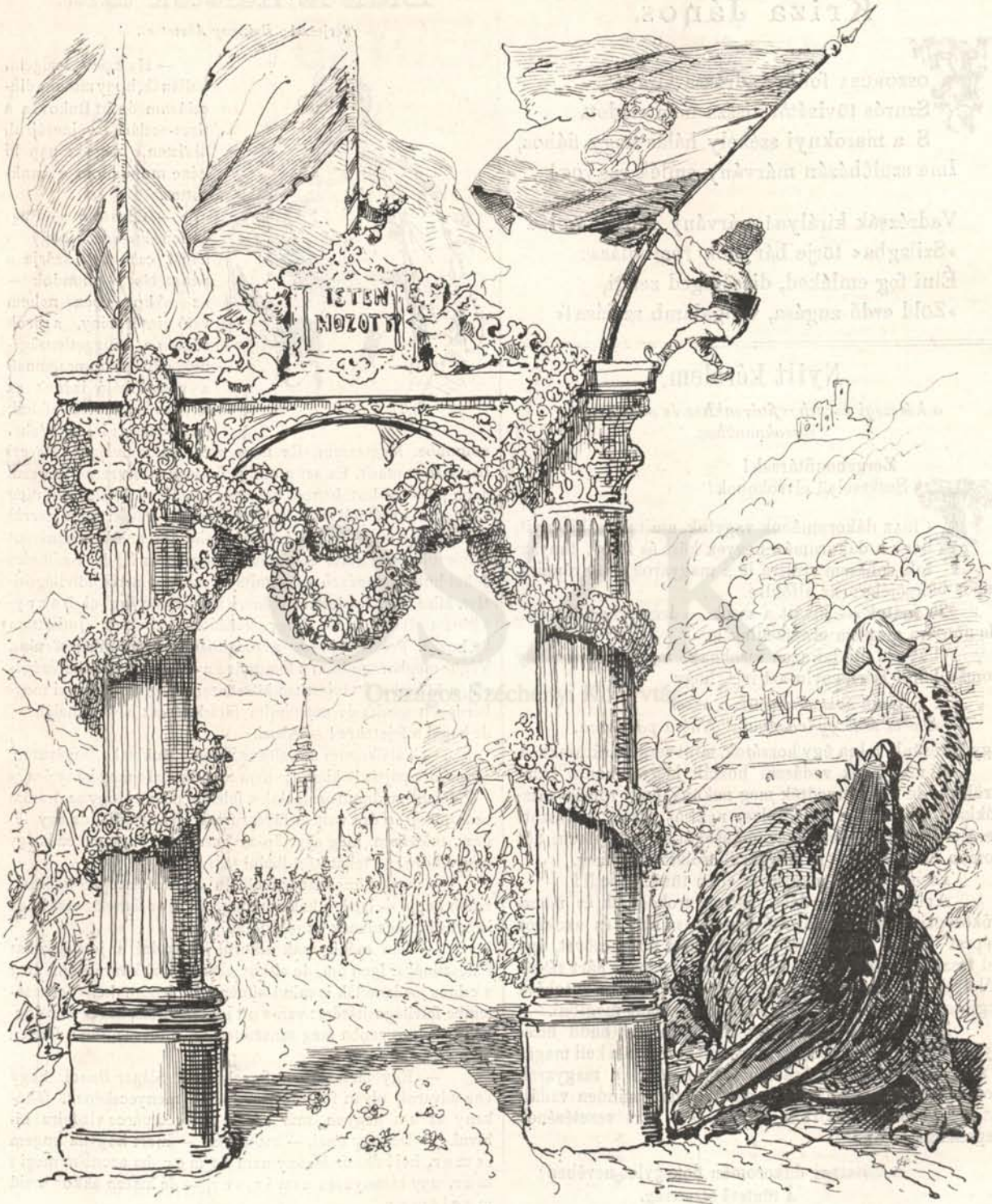
6. §.

Mindenkinek, ki zsidó és fölakasztatik, — joga van.

7. §.

E törvény végrehajtásával Kozarek állami bakó ezennel megbizatik.

ERDÉLYBEN.

B—m J—ó. Buta rumuny! ne feszegesd azt a zászlót, mert ha ellörik, levisz téged az ördög — s épen bele annak a reád leskelődő szörnynek a torkába. Ugy ám!

Kriza János.

OSZORUBA fonta vadrózsa virágát,
Szurós tövisétől vissza nem riadott . . .

S a maroknyi székeley hálás nagy fiához,
Ime szülőházán márvány emlék ragyog!

Vadrózsák királya! márvány emlék táblád
»Szilagba« törje bár idők rombolása:
Élni fog emléked, dicsőséged zengi,
»Zöld erdő zugása, vadgalamb szólása!«

Nyilt kérelem

a hátszegi zergehonfitársakhoz és saskeselyű
elvrokonokhoz.

Zergehonfitársak!
Saskeselyű elvrokonok!

I IGAZ dákorománok vagytok, amit az is bizonyít,
hogy a dákoromán hegyek közt és fölött tanyáz-
tok, sohasem szállva le a magyarok sivár rónáira,
lapos bölcsőjébe: az alföldre.

Ti tudtok — kivált a sasok — leereszkedők lenni,
de annyira mégsem ereszkedtek le.

Ó sasok, utódai azon sasoknak, melyekről a nagy
román költő Berzsenyi azt írja, hogy

. . . Csak sást nemzenek a sasok

S nem szül gyáva nyulat Nubia párduca,

egy kérésünk volna úgy hozzátok, mint zergebarátainkhoz.

A magyarok vadászni hozták hegyeinkbe a trón-
örököszt, de nem engedték meg nekünk, hogy román zász-
lókkal, románosan üdvözölve, neki az általa vadászott
terület őstősgyökeres dákorománságát bebizonyítsuk. Sőt
román beszédeinkre is magyarul szólaltatták meg.

Ez ellen — a magyarok ellen tüntetni kell!

Amint tavaly erdélyi medveelvrokonaink és macz-
kőközegeink hiven követték utasításainkat és azokhoz
képest messzi elkerülték a trónörököszi puskacsövet, úgy
fel teszszük rólatok is, hogy a román nemzeti párt részé-
ről évek óta sikerrel követett passiv politikát magatokévá
fogjátok tenni és nem hagyjátok magatokat meglőni.

A passiv politikának ez újabb kiadása hadd bizo-
nyítsa be a trónörökösnek, hogy emancipálnia kell magát
a magyarok alól, ha dúvadakat akar lőni, a magyarok
nem szolgáltatathatván neki vadakat; mert minden vadál-
lat a dákoromán táborban létezik és e párt vezetésének
engedelmeskedik.

A hátszegi dákoromán főkegyelet nevében:

A tüntető bizottság.

Diák ismeretek tára.

Terjeszti: Bukovay Absentius.

— Ha a pesti Iczigeim hallanák, hogy miként dik-
cziózom én itt Bukován a
tiszta-eszlári svájnerájrul,
biz'isten, még az nap ki
kéne mondanom a bank-
rottot.

— Olvasom a »Füg-
getlenség«-ben, hogy a
kagál csak úgy szórja a
pénzt. No — mondok —
az akkor épen nekem
való intézmény, s irok
rögtön a »Függetlenség«-
nek, adná tudtomra, annak
a pénzdobáló izének az
az ádrészét. Azt feleli,
forduljak ez iránt Wahr-

mannhoz. Megteszem. Ez nagy viczesen a Svájger Marcz
barátjához utasít. Ez azt mondja, ő maga is szeretné ismerni
azt a jeles bankot, hanem hát nem ismeri, — kérdezzem meg
Istóczyt. Az Ónodyhoz küldött, Ónody Pauler ministerről
tudta, hogy tudja, hol az a kagál s mint köll belőle pénzmagot
kisvizoltatni. Pauler azt mondta, hogy nem ő, de Smilovics
Jókel hullacsempésző és semita ad nékem arról fölvilágosi-
tást. Mire ehez fordultam volna, azt már annyira el b a r r y-
kádosta Barry bíró, hogy kérdésemmel nem juthattam
be hozzá. Persze mindez a tudakozódás táviratilag történt.
Végül megharagudtam s lemondva a kagál fölfedezhetőségé-
ről, a következő táviratban köszöntem meg valamennyi meg-
kérdezett semita és antisemita fáradozását: »Nem halál, —
de kagál a fejetekre! — Abszi.«

— Találkozom a multkor Sláger Mukival a Sugáruton.
»Szervusz pajtás!« kiáltja; »nem mondhatnád meg hány óra?«
— »Megállj, azonnal szolgálók«, felelem neki. »Hogy az óramat
becsaptam 10 óra volt. A lövészutca »óvodából« ide egy fé-
óra; utközben még egy 30-as karambolt vágtam, ez is egy
negyed óra; — tehát körülbelül $\frac{1}{4}$ 11-re. —

— Junius huszonharmadikán volt az esztendő leghosz-
szabb napja — írják a kalendristák. Hála az égnek: csakhogy
ismét nőni kezdenek az — éjjelek.

— Tán mégis csak sikerül kiboxolni a jordányokat
Palesztinába. Igen ám, de akkor a zálogházi közvetítők, meg
a csinos jordanellák is mind kimennek. Irnom kell Jeruzsá-
lembe felvilágosításért: van-e ott jogi fakultás, kávé- és zálog-
ház, hónapos szoba meg sanszonett? A mint megjön a felelet,
— p a k k o l o k.

— Egy társaságban figyelmeztet Sláger Bandi, hogy
»ne udvarolj olyan föltűnően annak a menyecskének, félté-
keny az ura nagyon, már készül is téged páros viadalra ki-
hívni.« — Dehogy teszi, — mondom, — mert hogyha engem
i s m e r, hej! akkor bizony nem i s m e r, ha azonban még i s
m e r, egy bizonyosan nem i s m e r, — de hiszen akkor majd
m e g i s m e r.

Senkinek sem feteles szerkesztő:

Wagner Rikárd árnyéka személyesen.

Kiadótulajdonos:

Holländer Parsifal.

Zenekiaért:

Szent Cecilia.

BAYREUTHI TIMES.

Apotheologiai napilap.

Előfizetések csak Wagner-állírekben fogadtatnak el.

Hirdetés tárgya csak a mester dicsőége lehet, mely ingyen történik.

Wah n f r i e d, Wagnerhó 1.

A próféta a próféta és Wagner az ő istene.

Anno 1. Parsifal születése u.

Wagner-biblia.

A világot Wagner Rikárd teremtette hat operában, a betedik operában aztán megpihent. Első este teremtette a zenét, mely jövődő volt, és elválasztotta a dúrt a molltól.

Második este teremtette a sötétséget, melyben mai nap is élünk. »Legyen sötétség!« mondá — és sötétség lőn. Harmadik este teremtette a wagneriánus holdakat, csillogokat és egyéb trabantusokat, hogy lépteit követték. Negyedik este teremtette a tollas állatokat vagyis kritikuskokat. Ötödik este teremtette a tenyereket és beléjük fújt, hogy csattogva tapsolnának. Hatodik este teremtette az antiwagneriánusokat, hogy lenne kit verni agyon az övéinek. Hetedik este beletett a Parsifal első előadásában és megpihent. De látván, hogy nem jó a színházban egyedül lenni, megteremtette Winkelmann Ádám tenoristát és Materna Éva szopránistát; ezek aztán csináltak közönséget. És bele tette őket a paradicsomba, mely Bayreuthban vagyon. De a közönség nem tapsolván eleget, özönvizet küldött reá, melybe az antiwagneristák belefultak s csak Noé bárkája maradt fenn, melyben a wagneristák megmenekedtek. Így teremtette meg Wagner Rikárd a Wagnervilágot, mely egyéb megváltóra kivüle nem szorul.

Hasznos tudnivalók.

Az antiwagneriánus ismertető jelei a következők: Rendesen görbe orr, fekete göndör haj és irónikusan vonagló ajkak. Nem visel Wagner-kravátlit. Kabátja nem Liszt-es. Keztyűben jár, mert ugysem szándékozik tapsolni. Kemény kalapja van, mely a fejbekollintások ellen védelmezni hivatott. Csizmája csikorog, amivel a Wagner-Zenét parodizálná. Órája van, míg a wagneriánusoké rendesen el van zálogosítva, hogy a bayreuthi búcsura pénzüket legyen. Ezen fő ismertetőjelekről könnyen rájok lehet ismerni a jó ügy ellenségeire s el lehet velők bánni.

Büntetőjogi utmutatás „Wagneriánusok számára.” Ny ezim alatt igen hasznos könyvecskét irt dr. Prügelében, melyben hitsorsosainkat figyelmezteti, hogy meddig mehetnek a wagnerellenesek bántalmazásában. Itt csak annyit emelünk ki, hogy aki előttük kiköp, vagy lábukra hág, vagy oldalba böki őket, vagy nyelvet ölt rájuk, vagy kalapjokat a fogsárol ledobja, vagy söröket feldönti, vagy a vendéglőben a pinczért fölbujtja, hogy ne adjon enniük: az a főnmálló törvények szerint nem büntethető, ha azzal menti magát, hogy nem szándékosan tette. A kalapbeverés, pofon s ütlegelés már legalább 10 márkába kerül, de ennyit ki ne áldozna szívesen a jó ügy oltárán? Ajánljuk hiteinknek e hasznos tanácsadó figyelembe vételét.

Udvari hírek.

A mester ma 6 óraker kelt fel, és pedig jobb lábával lépett ki az ágyból, a mi mindnyájunknak jót jövendől. Csokoládét reggelizett vajás zsemlyével, a főtanácsnagó segédkezése mellett. Aztán rózsaszínű hálókötényt öltött, égszín selyem zsinórral és Schleinitz bárónő által himzett papucsba dugta lábait. Déllelt lábszókolás volt, melyben 128 külföldi apostol vett részt. 11 óraker villásreggelijét végezte, mely szertartásnál a bayreuthi tányérnyalárda főnyelvei assistáltak. Menu: Cosimás leves, sódar à l'odalisque, rántotta a bajor nemzeti színekben, füge, melyet egy szemközt lakó kritikusknak mutatott.

Pontban 12 óraker a mesteri palota főerkélyéről előadás (urbi et orbi), mely mintegy 2000 halandóra háramlott. Három zsidó, ki szintén közéjük térdelt, a közönség által áldatott meg, de fabibliával. Délután a mesteraludt; három gyorsíró a mellékszobában elrejtözve, horkolását stenografálta, melyet Bote és Bock zenemű-czég rögtön megvett 5000 márkáért. A mester mai álmairól csak annyit mondhatunk, hogy az apokalypsis hozzá-

jok képest suvíz; tulajdonjoguk iránt már 10 kiadó alkudozik a mesterrel.

A mesterné kissé gyöngélgedik; a jobb lába kis ujjának középső bütyke fájduit bele egy tyuknak szemébe. Gräfe híres szemorvos önkényt kínálkozott a gyógykezelésre. A világ reményli, hogy sikeresen fogja gyógyítani.

Szigfrídke princz új nyári nadrágjának elkészültét holnapra várja a zenevilág. Viselje dicsően!

Bayreuthi hirharang.

A bayreuthi gázlársaság elhatározta, hogy a lámpákat az év végéig nem gyújtatja meg, mert a Parsifal által keltett fény, oly ragyogó, hogy az éjjelt is napallá teszi.

»Parsifal« 4-ik előadására már 10,000 vendég érkezett meg, de nem mind Bayreuthba.

Materna asszony, a Kundry szerepének genialis személyesítője, a mestertől egy szál rezedát kapott örök emlékül s egyszersmind tiszteletdíjúl. Ritka bűkezűség!

Amfortas-kalapok, Kundry legyezők. Gurnemann-harisnyakötők, Parsifal-kabátok, Klingsor-zsebkendők és Gral-gatyák képezik a legújabb divatot; az utóbbiak hölgyi kiadásban is készülnek, madzag nélkül, s különösen Berlin lelkes zenekeireiben lettek kapósak.

A Wagner-szobrot, mely a bayreuthi nagy tér közepére van szánva, tiszta stearinból fogják önteni, közepén kanócz béllal, melyet esténként meggyújtván, új Wagner-fényt lehet terjeszteni.

Federfuchs, hírhedt bécsi kritikus, kit híveink a Parsifal első előadása alkalmával agyonverték, ma éjjel titkon temetett el, persze a temető szentelt földjén kívül. Béka hamvaíra!

HIRDETÉSEK.

Kiadó szállások. Stiglitz Ádám mádárkereskedőnél. Külön kalitkák, evő és ivó edények, férgek nélkül egy éjre 10 márka, férgekkel 12 márka.

Cserébe kínáltatik egy zártszék a »Parsifal« 20-ik előadására, egy 2 emeletes sarokházért, mely bármely nagyobb német városban lehet.

Parsifal-fényképek. Wagneriánusok Parsifal-kosztümben fotografróztatnak, Wahnfried-utca 4. szám, 5. emelet, a padláslépés mellett. Félútczatja 12 márka, melyből 50% a mesternek jut.

A TULTÖMÖTT TRAMWAY.

B—m J—ó. Ugyan kegyelmes ellenőr uram, mikor rakatja már föl erre a kocsira azt a fölírást, hogy „megtelt.”

Trieszti kiállítás.

(A »N. F. Presse« tudósítása.)

Trieszt, aug. 2.

BÚSAN locsog az Ádria habja és hulláma panaszo-
san verődik Miramare fokához, búsan lengnek a
lobogók a kikötőben, búsan nyit a virág környék
gazdag nyaralóiban, búsan csukogtja a habok lakója
kopolyút, búsan röpköd a hűs szellő bánatos szárnya-
kon és mind e bús jelenség azt mondogatja, hogy a német
nyelv a trieszti kiállítás megnyitásakor mellőztetett.

Két nyelv dominált: az olasz és a magyar.

Nyöghetnénk és zokoghatnánk fájdalomunkban e
hálátlanság miatt, de nem tesszük, hanem inkább con-
statáljuk.

Constatáljuk, hogy **M**i németek csináltak a kiállít-
tást — mégis **M**i nket mellőznek.

Constatáljuk, hogy az ifju Fiume fejledező bájai-
nak háttérbeszorítását czéloztuk Trieszt megérett szép-
ségének e kistaffirozott kiállításával és a hálátlan **N**e-
k ü n k hátat fordít s a magyarokkal szenez rokon.

Velők iszik a magyar csárdában.

Kell-e még többet constatalni?

Sic vos non vobis

Ó Ovid szelleme lengj körül — te mondtad ki a
legnagyobb igazságot.

Trieszt!

Ó Trieszt!

Búsan locsog az Adria habja és hulláma panaszo-
san verődik Miramare partjához.

Dr. Hombár Mihály védbeszédeiből.

— Védenczemet Madzag Nepo-
muk János hóhérsegédet a
gyilkosság vádja alól felmenteni, és
hivatalos hatalommal való
visszaélés vétségében kérem csak
bűnösnek kimondani.

— Nem ítéltet el kétnejűség-
gel vádolt védenczem Ezüstkővy
Jakab, — mert az 1881. csődtör-
vény az új büntető Codex után készül-
vén, védenczemre nem ez utóbbi,
hanem az előbbi alkalmazandó, mely
pedig 97. §-ában a többnejűséget megengedi, azon intézkedése
által: »hogy a közadósok házastársai és jegyesei
tömeggondnokok nem lehetnek.«

KALAP-DIVAT.

A—s. Átkozott kalapok! Már most hogyan tudom én meg: melyik a szívem Irmája, — melyik az Irma mamája? Hiába, blindre köll valamelyiknek a kezébe csusztatni ezt a rózsaszínü levelkét.

Apró hírek.

☉ Istóczy Győző értesülvén a derék statisztikus Konek haláláról, hír szerint így kiáltott föl az elkeseredés hangján: »K o n e k meghalt s a K ó n o k még élnek!«

× **Eredeti börzevicz** keringett a mult héten a börzén. Arra a kérdésre ugyanis, ki lesz a leszámítoló bank igazgatója, azt a feleletet adták: Wagner Richárd, miután ama bank részvényeit a zsidók ép oly kevésé szeretik, mint a zukunftsbusikot. Börzevicz e viczről Karlsbadban értesülvén, kijelenté, hogy ez csak egy baisseimistától eredhet s elhatározta, hogy hazajön, a vicz-baisset egy kis vicz-haussera fölváltani.

+ **A verklisek** eddig mindenfelé lábatlankodtak. A rendőrség ennek ellenében a publikum védelmére célszerűbbnek tartva azt, hogy azok kezetlenkednének, elhatározta, hogy verklizési engedély ezután csak kezetlen verkliseknek adatik; de csak fogantyútlan, hengertelen, hosszóság-magasság- és szélességgel nem bíró verklire.

Végre a rendőrség is tesz valamit a közboldogság érdekében.

☐ **A sirások** erélyes hangon tartott tiltakozást adtak be a belügyminiszteriumhoz az országos orvos gyűlés megtarthatásának engedélyezése ellen, okúl adván azt, hogy ez az orvosokat hosszabb időre elvonván a betegetől, ez idő alatt a sirásói kereset lényegesen csökken.

= **Futtaki** könyomatos az erdélyi havasokban elveszett. A »Függetlenség« szerint a szerencsétlen ifju sakterek kezei közé került, kik őt zsidó rítus szerint megcsonkíták s vérét vevék, — miután az Esztike véreből süített páska a napokban már elfogyott.

△ **Komócsy József** örökifju veterán dalnokunk, lemond a költői hirnévéről — kiadja ugyanis »Dalok« cím alatt verseit.

Trieszti bomba.

ZÚG a zene, van nagy örömríadal, —
Az Adrián Trieszté a diadal.
Rápapalták két nagy ország aranyát,
Szerény, kicsi, szép Fiuménk van is nincs is odaát.

Trieszt város irredentás rosz gyerek,
Azt szeretik mégis a főherczegek.
Ráaggatnak csillogó fényt, kincseket,
Ennyi jóért a hálátlan meg, bizony furán fizet.

Utcza hosszat »Gott erhalte« harsogás,
Én istenem ez oszt' a loyaltás!
Zúg a zene, föl harsog az »eviva!«
Durran az Orsini bomba — ó minő parodia!

S összebujnak a nagy urak, herczegek:
Már Trieszttel ugyan mit is kezdjenek?
Eszetekbe nem jut, urak herczegek?
Minél jobban kényeztetik, annál rosszabb a gyerek.

Vonjátok föl a vitorlát s menjétek, —
Fiumében hűk, magyarok a szívek, —
Legyen övé a szeretet és a kincs . . .
Irendetta bombáknak ott, — hál' isten! még hire sincs.

Angol javaslat.

Anglia konstantinápolyi nagykövetségének.

Lord!

ÖRÖKORSZÁG kész velünk cooperálni s mi szívesen elfogadjuk e nagybecsű segítséget, csupán a következő föltételeket kötjük ki:

1) A török együttműködő hadsereg lord Seymour-nak alárendeli magát és az angol királyné ő felségének hűségét esküszik.

2) A török parancsnok megtisztelve érezze magát, hogy mi az angol hadsereg kötelékében káplárnak kinevezzük.

3) Lord Seymournak a szultán hálából disz-szemlén a török hadsereg színe előtt kezet csókol.

4) A szultán elcsapja a seik-ül-izlamot és áttér az anglikán hitre.

5) És elvállalja az angol sereg zsoldjának fizetését.

6) A török sereg mindenütt az első sorban fog állani, viszont a szultán felelősséget vállal, hogy egyetlen angol katona sem eshetik el.

7) Amely angol katona elesik, annak családjáról a török kincstár gondoskodik.

Azt hiszem, ezeknél méltányosabb föltételek nem szabhatók és ezentul senkisé fog jóhízeműségünkben és jóakaratusunkban kételkedni.

SIR CHARLES DILKE.
GLADSTONE.

Diplomatiai levelezések.

Gladstone ő exczellenccziájának London.
Kegyelmes uram!
Leszavaztak. FREYCINET.
*
Freycinet ő exczellenccziájának Páris.
Engem is. GLADSTONE.
*
Gladstone lordnak London.
Mégbuktam. FREYCINET.
*
Freycinet urnak Páris.
Én nem. GLADSTONE.
*
Gladstone urnak London.
Ne féljen — az is meglesz. FREYCINET.

Aratás után.

János gazda. No Pál gazda, mégis csak okos cselekedet volt az, hogy ki nem kergettük a zsidókat.

Pál gazda. Miért gondolja kelmed?

János gazda. Azért, mert, ha ők nincsenek, ki vette volna meg a terméskémet ropogós bankóért?...

A tiza-eszlári rejtély.

ELJES képet kívánván adni ez ügyről tisztelt olvasóinknak, a »Függetlenség«-nek 3 hónap óta ez ügyről tudósító eredeti saját külön táviratait, kronológikus sorrendbe csoportosítva itt adjuk. Meltóztassék e táviratokat a kellő, mély figyelemre méltatni, miután nincs az ügynek fázisa és stádiuma, melyet ezek figyelmen kívül hagytak volna.

Nyiregyháza, május 20. Ma van az ügy azon stádiumban, hogy a láncszemek hosszú sora az összekötő láncszem beillesztésére vár. Holnapra minden kiderül.

Nyiregyháza május 21.	
> > >	22.
> > >	23.
> > >	24.
> > >	25.
> > >	26.
> > >	27.
> > >	28.
> > >	29.
> > >	30.

detto.

Nyiregyháza jun. 1. A tegnap jeleztem nagy fordulat beállott. Ma azon stádiumban van az ügy, hogy az összekötő láncszem beillesztésére vár, a láncszemek hosszú sora. Kiderül minden holnapra.

Nyiregyháza jun. 2.	
> > >	3.
> > >	4.
> > >	5.
> > >	6.
> > >	7.
> > >	8.
> > >	9.
> > >	10.

detto.

Nyiregyháza jun. 11. Mint tegnap jeleztem, mára minden kiderült. Azon stádiumban van az ügy ma, hogy vár az összekötő láncszem beillesztésére, a láncszemek hosszú sora. Nagy fordulat várható holnapra.

Nyiregyháza } detto.
jun. 1—jun. 31.

Nyiregyháza jul. 1. Mint jeleztem tegnap, mára kiderült minden. Azon stádiumban, hogy beillesztésére vár az összekötő láncszemnek, a láncszemek hosszú sora, — az ügy ma van. Fordulat nagy, várható holnapra.

Nyiregyháza } detto.
jul. 2.—jul. 31.

Nyiregyháza aug. 1. Minden, mint jeleztem, tegnap, ki mára derült. Hogy az összekötő láncszem beillesztésére a láncszemek hosszú sora vár, az ügy azon stádiumban ma van. Nagy, — holnapra, — fordulat várható.

Ime, eddig már volnánk. Mihelyt a »F—g« valamely újabb nagy fordulatról értesül, rögtön szolgálunk vele tisztelt olvasóinknak.

„Nagy tehetségű ifju festőnk . . .

Pemzlicsek Ráfael ma fejező be nagy szabásu alkotását, melyben az anyagiság és a hit békés kiegyenlíthetőségének problémáját gyönyörűn oldta meg. Angyalfejei őt Corregio fölé helyezik. Hazánk e kiváló disze ugyancsak ma egy búbájosan szép csöndélet festését kezdte meg. (A szöveget írták a magyar komoly újságírók, — illusztrálta Borsszem Jankó János.)

— Egy torontáli nótárius jelentése. —

Tekintetes szolgabírói hivatal! f. évi július hó 22 én 1957 sz. alatt kelt becses rendeletére — van szerencsém hivatalos tisztelettel B. J. leánya Szofiát további hivatalos használata végett alázattal bekísértetik.

Kelt 1882. július hó T a D e.

Szilviához.

(Leopardi után döngi Dengi János.)
(P. Napló 204. szm.)

. . . . szép szemekben
Az ártatlanság minden bája fénylik.

(Továbbat pedig ugyanerről az ártatlan kisasszonyról ezt dengi :)

Titkos betegség férgétől legyőzve
Elhervadál ó gyermekem.

Dalok az elveszetről.

KÖNYOMATOS Futtaki
Vadászatra futta ki —
S szegény Futtaki Gyulát
Elnyelte a Rettyezát.
No te szegény Futtaki,
Néked ugyan juta ki.

*

Lám megmondtam ó Futtaki!
Ne menj te Erdélybe,
Bárók, — grófok, — hercegeknek
Köribe, közibe,
Mert megtanulsz vadat üzni
Izibe, izibe —
És úgy kerülsz a medvéknek
Körmibe, kezibe.

*

Vadászni ment az ifju hős ...
S ki látta ily bús végzetet?!
Vadat szegényke nem talált,
Sőt ő maga is elveszett.

Krauelhuber Tóbiás

preschpurgi háziurnak okoskodásai.

Czu tumm!

Hoty mire fan gépes
pollondságpan és szemdöl-
lenségpen a mótyor ná-
cziann, aszmár ikaszán tebb,
mint amennyit előállidoni
merdem mókomnak, tebb,
mint a mennyire számidota
az exlencz barann von Ei-
bischeig, ami ety indim

brodektek én hozsám és ety elereládó düplomád. Mótyor
nscziann geszdi leni keck, jopan mind a gutja sító.

Mi diedént?

Sinálda naty némed nemszed, a herr von Heintze
fezedése alad, ety Deutscher Schulvereint, hoty derje-
szenek — á vasz? — derjeszünk cultur, czüfillizá-
cziann, germanizácziann. És giáldodak mótyorok tihesen
esz elen és tyalászatosen elvajult, entartete mótyor-néme-
dek is giáldodák és topdag gi Schulvereint a Xamtma-
narchie Leithán-ineni részépüll. S mék fan negiz esz
mint nem öllék, mast mék sinálnog justament óg ety
mótyor Schulverein, hoty derjeszeneg jógászság, gonász-
ság, csigóschenthum, motyorizácziann, puapárizácziann.
Czu tumm! Czu unvaraschämt!

Olfasog fellhápuorotásol a fellhifás a mótyor Schul-
vereindól. Mék is kondolog fokom dalálni aláírásog ge-
zed suba Rágódzy Oápad, Péedsény Polompér, Szechiny
Dehedem, Podskay Adilo, Hunniády Dokson s étyeped
illjen sítógod, gig most óguojág leni mindek noty
mótyor pádríodog, — de szómorododon gelet negem
salatkoszni, méed fold od aláírva lektepnyire nefeg budai
hausherr sógoromokdull, gomákdull, indim porádokdull,
dogokdull a städische Schiesservereindull, giket kondoll-
dam mindig loyale Staatspurgereknek és xinnungszgnó-
szognag. Fan od aláírfa a Johan Nepomuk Kräut-
zweckerl, ami ety bollgári gócsmáros, fan od aláírfa a
Hans Scheibenschieser, a mi ety ausschusmitglied a
bollgári löfölltéduill, fan od aláírfa a Gottfried Brezen-
brésel ami ety bollgári békmesder, — satepit, satepit. Észe-
fészdem a Flórián Alois Gugaschekel is, a mi ety presch-
purgi hausherr kolléga és bollgári gesztyüs és fold ety
guzén is én hozsám, merd monta, hoty írna mótyor
Schulverein felhifásd alá ő is, ha folna ilyen Presch-
purgba, mék óguoja mótyorizállni pécsülledes nefe Gol-
lášusyra. Fókog intitfányozni, hoty gell eszd a rebellt,
eszd a mótyor sófiniszdet gipallotürozni a piergerliche
gászinópull.

Asztad is natyon fáj, hoty olfasom a grónprincz
von Rüdolfrull, a mi most fadássza a Siebenbirgenpa, a
hol mék mekfan asz ikaszí deutsch-sächsische Treue és
cultur, hoty peszöllí mindig mótyorul. Hanem eszted
fan a hechere bollüdik montja a barann von Eibischeig,
és epe belle peszellini mekdülltja a loyalidátt.

Nix magyárisch! Mi justament nem engedünk. Én
sóha. Geresek fikaszdalást mék a tallpan:

*Dort oben am Bergl,
Dort steht a nettes Haus,
Und géh i ta eini —
So wirft man mi hinaus!*

P. p.!

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

M. I. Bölcseségei nem ujak. —
H. S. A torontáli nótárius csodabog-
gara jeles. — Hombár II. Jók. —
Solomon. A k i t ő n ö d ő t t képtár-
gyak elkéstek. — F. D. Az első kül-
demény a naptárba való, a második nagyon bunkós. — Kaszinói
tag. Mulatságos sorok, de valójában alig merjük Vigyázó Laczinak
megmutatni, mert a kis hunczfut már is szereti olyan dolgokba
ütni a fitos orrát, melyekhez tiszteletreméltóbb kor kívántatik
mint az övé. — G. V. A hadsereg egyáltalában alig vesz tudomást
arról, hogy magyar nyelv is van a világon. Komoly, nagy actió
volna csak képes — hamarjában még az sem — ezen segíteni.
Hiába adnánk mi ki egy német átiratot a csodabogár-rovatba, —
mulatságos se volna, haszna sem volna. — R. M. Tán a naptár-
ban. — Azon tisztelt előfizetőinket, kik a lap expedicionális
részét illető panaszaikkal, illetőleg kívánataikkal a szerkesztőséghez
fordulnak, értesítjük, hogy leveleiket haladéktalanul át szoktuk
adni a kiadóhivatalnak.

Felelős szerkesztő: CSICSERI BORS.